

الأعمال سيئة، والناس أربعة، فموجبتان، ومثل بمثل، وحسنة بعشر أمثالها، وحسنة بسبع مائة

از خُرَيْمِ بْنِ فَاتِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رَوَيْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَمُوا نَدَى: «الْأَعْمَالُ سَيِّئَةٌ، وَالنَّاسُ أَرْبَعَةٌ، فَمُوجِبَتَانِ، وَمِثْلٌ بِمِثْلٍ، وَحَسَنَةٌ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، وَحَسَنَةٌ بِسَبْعِ مِائَةٍ، فَأَمَّا الْمُوجِبَتَانِ: فَمَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ، وَأَمَّا مِثْلٌ بِمِثْلٍ: فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ حَتَّى يَشُغَّرَهَا قَلْبُهُ، وَيَعْلَمَهَا اللَّهُ مِنْهُ كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ، وَمَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً، كُتِبَتْ عَلَيْهِ سَيِّئَةٌ، وَمَنْ عَمِلَ حَسَنَةً فَبِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، وَمَنْ أَنْفَقَ تَقَفَّةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَحَسَنَةٌ بِسَبْعِ مِائَةٍ، وَأَمَّا النَّاسُ، فَمُوسِعٌ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا مَقْتُورٌ عَلَيْهِ فِي الْآخِرَةِ، وَمَقْتُورٌ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمُوسِعٌ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ»: «كارها شش [دسته] است و مردم [چهار] دسته، [كارها چنین است:] دو واجب کننده و مثل در مقابل مثل؛ و هر نیکی به اندازه ده برابر آن، و یک حسنه به هفتصد تا؛ اما دو واجب کننده این است که هرکس درحالی بمیرد که به الله چیزی را شریک نیاورده، وارد بهشت می شود؛ و هرکس درحالی بمیرد که چیزی را با او شریک نموده، وارد دوزخ می شود؛ اما مثل به مثل آن است که هرکس تصمیم جدی به انجام کار نیکی بگیرد تا آنکه دلش آن را احساس کند و الله آن را از او بداند (قصدش برای انجامش جدی است)، برایش یک حسنه در برابر آن نوشته می شود؛ و هرکس در راه الله انفاقی کند هر نیکی هفتصد برابر نوشته می شود؛ اما [دسته های] مردم چنین است: یکی در دنیا برایش گشایش است و در آخرت دچار تنگنا می شود و یکی در دنیا دچار تنگناست و در آخرت گشایش می یابد و یکی در دنیا و آخرت دچار تنگناست و یکی که در دنیا و آخرت از گشایش برخوردار است».

[حسن است] [به روایت احمد]

پیامبر صلی الله علیه وسلم خبر می دهد که اعمال بر شش نوع است و مردم بر چهار دسته هستند. اعمال شش گانه چنین است: اولاً: هرکس درحالی بمیرد که چیزی را برای الله شریک نیاورده است، بهشت بر او واجب می شود. و دوم: هرکس درحالی بمیرد که به الله چیزی را شریک آورده باشد، آتش دوزخ بر او واجب می گردد که در آن جاودانه خواهد بود. اینها دو واجب کننده بود. و سوم: کار نیکی که نیتش را کرده است. چنانکه هرکس نیت کار نیکی کند و در نیتش صادق باشد تا جایی که در دلش آن را احساس کند و الله به این نیتش پی ببرد، سپس پیش آمدی باعث شود تا نتواند آن را انجام دهد، برایش یک نیکی کامل نوشته می شود. و چهارم: کار بدی که انجام شده است. کسی که کار بدی را انجام دهد، برایش یک گناه نوشته می شود. و این دو: مثل به مثل است یعنی چند برابر نمی شوند. و پنجم: حسنه ای که به اندازه ده حسنه همانند آن است: هرکس نیت کار خوبی کند و انجامش دهد، برایش ده حسنه نوشته می شود. و ششم: حسنه ای که به اندازه هفتصد نیکی نوشته می شود و مثال آن کسی است که در راه الله یک انفاق نماید، پس این نیکی برای او به اندازه هفتصد نیکی نوشته می شود و این از فضل الله تبارک و تعالی و کرم او بر بندگانش می باشد. اما دسته های چهارگانه مردم به این صورت است: نخست: کسی که روزی او در دنیا زیاد است و در ناز و نعمت است و هرچه بخواهد می یابد، اما در آخرت دچار تنگنا می شود و فرجامش به سوی دوزخ است، یعنی کافر ثروتمند. و دوم: کسی که روزی اش در دنیا تنگ است، اما در آخرت برایش گشایش است و فرجامش بهشت است، یعنی مؤمن فقیر. و سوم: کسی که در دنیا و آخرت دچار تنگناست، یعنی کافر فقیر. و چهارم: کسی که در دنیا و آخرت در گشایش و فراخی است و او مؤمن ثروتمند است.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

